

Front Republicà sobre les paraules de Jordi Sànchez i Oriol Junqueras

El dijous 19 d'abril i el divendres 20 d'abril hem tingut l'oportunitat de poder escoltar les rodes de premsa d'en Jordi Sànchez i l'Oriol Junqueras, caps de llista de JxC i ERC, respectivament.

En primer lloc, encara que l'escàndol del seu empresonament ens colpeja des de fa més d'un any, no podem normalitzar-ho i cal denunciar-ho sempre. Que dos demòcrates, que dues persones pacífiques com en Jordi i l'Oriol hagin de fer política des de la presó, que l'Estat vulgui **humiliar** posant els seus símbols caducs (inclosa la fotografia d'un senyor de la guerra i corrupte com és Felip de Borbó) ens confirma l'enormitat del precipici antidemocràtic per on ha caigut l'Estat espanyol. En aquest sentit, enviem el màxim suport a Jordi i Oriol per poder aguantar la ignomínia a la que es troben sotmesos.

A la vegada volem fer una valoració política de les seves paraules. En Jordi i l'Oriol són presos polítics i la millor manera de respectar aquesta condició és valorar políticament les seves paraules. L'Estat voldria que fossin víctimes, però ells, amb el seu discurs polític, deixen clar que són molt més: que són líders d'un moviment polític que representa a milions de persones. Per tant, per respecte a la seva condició de presos polítics i líders polítics, des del Front Republicà creiem que el millor que podem fer és tractar-los com el que són: líders d'un moviment que compartim i pel qual lluitem milions de persones.

El dia 1-O la política i la societat catalana va canviar per sempre més. Aquell dia milions de persones van llançar-se als carrers, desobeint les ordres dels que sempre ens han manat. Aquell dia milions de persones van desobeir el Gobierno, el Tribunal Constitucional i el Borbó. I el més important: van derrotar-los a tots.

Aquella victòria va ser possible gràcies a que el Govern, els partits i la gent van tenir clar que davant la imposició, l'única resposta possible era la desobediència civil, pacífica i massiva. Aquesta connexió és la que va permetre una victòria que va ser vista en directe per centenars de milions de persones arreu del món. Aquesta connexió que va permetre la desobediència massiva va posar l'Estat contra les cordes com mai al llarg dels darrers quaranta anys. Aquesta connexió va permetre avançar, en un dia, més del que s'havia avançat en quaranta anys. Més enllà de les direccions dels partits, més enllà de les declaracions dels polítics, més enllà del Parlament i el Congrés, milions de persones a cada barri i ciutat vam derrotar l'Estat.

Insistim: això va ser possible gràcies a que les institucions, el Govern i els partits van crear una aliança amb la gent i van confiar en el poble com a única manera de trencar les cadenes que semblaven indestructibles. La **gent** i el seu Govern compromès i treballant de la mà per destruir la imposició de l'Estat. Ho deia ben clar en Jordi Sànchez abans del referèndum: "L'Estat no té instruments per impedir una desobediència massiva" i afegia: "No és imaginable que aquest procés sigui un èxit [per a l'independentisme] sense una mobilització. És imprescindible que les institucions i els nostres representants desenvolupin la seva funció, però no poden finalitzar sols aquest procés". ERC va cridar a desobeir i anar a votar.

En aquest mateix sentit es pronunciava en Jordi Cuixart: "No podran empresonar tot un poble".

Aquesta ferma convicció, compartida pels dirigents i líders del moviment independentista, va permetre que més de dos milions de persones al carrer derrotessin l'Estat. És per això que el Front Republicà, des de l'inici de la campanya electoral, ens hem posicionat clarament a favor de reconstruir les condicions necessàries per seguir fent camí i seguir guanyant batalles a un Estat que l'única resposta que ha donat és una repressió que va en augment. Per aquest motiu, des del Front Republicà hem instat a la resta de forces independentistes a abandonar el bloqueig que hem viscut al llarg dels últims mesos i tornar a construir l'eina contra la que l'Estat sempre perdrà: l'acció coordinada entre govern, partits i gent i tornar a posar-nos dempeus com ho vam fer l'1 i el 3 d'octubre. Malgrat tot, les respostes que hem rebut per part dels dos grans partits han estat, en el millor dels casos, evasives. Ahir i avui, però, en Jordi Sànchez i l'Oriol Junqueras han estat molt clars. Això és d'agrair, però, com dèiem al principi, el respecte que mereixen com a líders polítics ens porta a analitzar políticament les seves paraules.

En Jordi Sànchez ha dit: "Nosaltres no tenim línies vermelles, tenim conviccions. No estem exigint un referèndum perquè pugui ser investit el president Pedro Sánchez abans de la investidura. Volem un president de govern que sigui o que tingui un suport fort i estable, però el volem per poder concretar solucions al principal problema que la majoria de ciutadans de Catalunya tenen. I això passa per que la proposta del referèndum pugui ser concretat al llarg dels propers anys".

Oriol Junqueras ha dit: "Nosaltres no aplicarem cap línia roja que es converteixi en un xec en blanc per l'extrema dreta. De la mateixa manera que tampoc donarem cap xec en blanc que es converteixi en una línia roja per les nostres aspiracions democràtiques a construir la república. I en aquest àmbit, entres aquests xecs en blanc i aquestes línies roges, segur que hi ha un espai fantàstic de diàleg, de conversació, d'intercanvi d'opinions".

Des del Front Republicà creiem que aquestes paraules tenen una enorme transcendència política i per això volem reflexionar-hi. En primer lloc entenem que l'absència total de propostes encaminades a tornar a posar la gent al centre de l'acció política ens allunya del que, com a societat, vam fer l'1 d'octubre. Entenem que renunciar a reconstruir l'acció conjunta al carrer és renunciar a fer servir l'única eina veritablement poderosa que tenim: la força de la gent mobilitzada massivament. L'Estat no té por a uns quants diputats. De fet l'Estat ha aconseguit que el fet de tenir una majoria independentista no serveixi per avançar ni un mil·límetre. Precisament per aquest fet creiem que l'única manera d'avançar és tornant a fer el que vam fer l'1 d'octubre tantes vegades com sigui necessari. Per això creiem que les declaracions d'en Jordi Sànchez i l'Oriol Junqueras, apostant per una negociació amb l'Estat espanyol, només pot portar-nos a l'escenari pre-1-O, a negociacions estèrils, a taules que mai arriben i a promeses que mai es compleixen.

Des del Front Republicà no ens neguem a negociar, òbviament. Però sabem que l'única manera de negociar és sent forts. I l'única fortalesa que tenim és la gent. Apostar pel diàleg sense dos milions i mig de persones al carrer és, per a nosaltres, la fi del que es va obrir l'1 d'octubre. Jordi Sànchez deia: "Tard o d'hora, el PSOE acceptarà un referèndum pactat". Des del Front Republicà entenem que això només passarà si totes aquelles persones sortim als carrers i obliguem l'Estat.

D'altra banda, l'Oriol Junqueras va dir que la prioritat és aturar la ultradreta i que si per fer-ho cal invertir el Pedro Sánchez (que ja ha anunciat que mai seurrà a parlar de referèndum), ho faran. Estem totalment d'acord que és absolutament necessari aturar l'extrema dreta, però des de Front Republicà creiem que l'única manera de fer-ho és persistent en les nostres conviccions i no investint un PSOE que ja ha dit que, si cal, tornarà a reprimir violentament els catalans. Creiem que no podem sucumbir al xantatge que només ens deixa triar entre acceptar el PSOE del 155 o que vingui la ultradreta. No hem de renunciar als nostres objectius per l'amenaça de la ultradreta, ja que aquesta seria la millor manera d'assegurar la victòria d'aquesta.

La història ens ho diu: a la Transició ens van espantar amb el "soroll de sabres" i ens van fer renunciar als nostres objectius nacionals i socials. El resultat ja el coneixem: el franquisme segueix instal·lat a les nostres vides, a la judicatura, a l'exercit, a la policia i a la Prefectura de l'Estat. Sense cap mena de dubte el Front

Republicà té com a prioritat lluitar contra l'extrema dreta i justament per això apostem per la mobilització de l'1 d'octubre, desobedient i coordinada amb el Govern. I sobre això una reflexió: si els nostres diputats i diputades han de triar entre el PSOE de Borrell i VOX ho tenim clar: cap dels dos. Cal donar la volta a aquest xantatge! És el PSOE qui ha de triar: o donar la veu als catalans o deixar que governi l'extrema dreta. Prou xantatges!

Per acabar, una reflexió sobre la desobediència civil: al llarg de la història tots els moviments polítics que l'han fet servir com una eina de progrés van tenir clar el seu funcionament: la desobediència de lleis injustes té com a reacció la repressió. I van tenir clar que l'única sortida per combatre la repressió és més desobediència i, davant la següent onada, més desobediència encara. És només així com s'aconsegueix enderrocar les lleis injustes. Per això, perquè ens comprometem amb els que avui estan patint la repressió, creiem que políticament estem obligats a organitzar les següents onades de desobediència. I per aquest motiu el Front Republicà diu que no investirem ningú que no reconegui una Catalunya autodeterminada, amb l'alliberament de tots els presos polítics, el retorn de tots els exiliats i sense persecució pels encausats.

Aquests són els motius pels quals ens presentem a les eleccions, ja que creiem que uns grans resultats del Front Republicà el 28 d'abril poden ser útils per tornar a connectar amb l'única eina que tenim: la força i el poder de l'1-O.

Creiem que cada vot al Front Republicà és una manera d'abandonar el bloqueig i la rendició per preparar l'únic atac possible: el que ja vam dur a terme els dies 1 i 3 d'octubre, aquell que va fer tremolar al Borbó corrupte i lladre, l'atac que va fer que tot el planeta contingués la respiració mirant un poble pacífic, que s'alçava sense por.

Cada vot que obtinguem reforçarà el nostre missatge clar i contundent: servirà per dir-li a ERC i JxC que ja n'hi ha prou de taules de diàleg; per dir-li al Govern que ja n'hi ha prou de relators i d'esperar convèncer al PSOE; per recordar a ERC i JxC que fora del Palau de la Generalitat hi ha un poble digne i valent que no té por perquè creu en la seva força i capacitat d'organització i sap que ja va derrotar l'Estat i que ho farà les vegades que sigui necessari; per demostrar que estem a favor de tornar a ser forts com l'1 d'octubre i capaços de fer que les escoles i els carrers siguin nostres; per dir als senyors del Govern que seguim aquí i no ens rendirem, que si cal tornarem a ocupar escoles, desobeïrem el Borbó, acamparem a totes les autopistes del país fins que guanyem, i per fer una crida als dos grans partits del Govern que no tinguin por i no afluïxin, que siguin dignes del que vam fer l'1 d'octubre perquè ho farem les vegades que convinguin!

Algunes persones ens acusen de voler un "bloqueig". Ahir el nostre company Antonio Baños ens deia a l'acte central del Front Republicà: "L'acte de bloqueig que el Front Republicà anem a fer a Madrid és un acte d'intel·ligència i de futur. Si no aturem ara les suposades negociacions que ens volen vendre no hi haurà República. Quan us diguin que bloquejar no és anar a fer política podeu dir ben alt i ben fort que anar a rendir-se és no anar a fer política perquè després de la rendició no hi ha res, només queda la imposició del guanyador. El bloqueig és l'arma que tenim a partir del 28 d'abril amb la resta de companys republicans perquè Espanya entengui que hi ha dret que es conquereixen i que nosaltres en sabem perquè els drets no es regalen. Nosaltres el dia 1 i el 3 d'octubre vam conquerir el nostre dret i aquell dret el volem portar a Madrid fins a les últimes conseqüències i si hem de fer caure un govern, que caigui, i si ve el "trifachito" que vingui, que l'esperarem al carrer, on nosaltres rebem als feixistes".

I per acabar, recordem aquestes paraules d'en Jordi Cuixart al Tribunal Suprem: "L'única manera de demostrar disconformitat és exercir el dret a la manifestació assumint, com assumeixo jo avui, les conseqüències de la desobediència civil".

Front Republicà